

Budova nádraží Ostrava-Vítkovice (1964–1967)

Projektant

Státní ústav dopravního
projektování Praha

Návrh

Dr. Ing. arch. Josef Danda

Investor

SSD Olomouc

Provozovatel

České dráhy, a.s.

Popis

Odlehčená stavba v tehdy moderním internacionálním stylu se stala první moderním nádražím u nás, které nevzniklo v důsledku nápravy válečných škod. Realizací nádraží Ostrava-Vítkovice získaly tehdejší Československé státní dráhy v roce 1967, kdy bylo předáno do provozu, první skutečné moderní nádraží na úrovni doby.

Nádražní budova sestává z výpravní haly, bočního křídla, nadchodu a nástupišť.

Dispoziční řešení výpravní budovy vycházelo z terénní konfigurace okolí. Nádražní hala je velkoprostorovou dominantou celé stavby. Ocelovou konstrukcí budovy dodala mostárna VŽKG. Tvoří je hlavní vazníky na rozpon 33 m, od sebe vzdálené 12 m a vynášené bočními vertikálními stěnami s 6 metrovým modulem, kotveným do železobetonové konstrukce 4 m nad dlažbu haly, a výztužné vazníky na rozpon 12 m, od sebe vzdálené 4,5 m, s vysunutou průčelní stěnou s pilovitým uspořádáním v horní části a vertikálním v dolní části, kotvenou do železobetonových pasů v úrovni haly. Hloubka haly i s průčelní stěnou činí 39 m, její šířka 33 m a její výška od dlažby k zavěšenému podhledu je 11 m.

Hala je svým vnitřkem i vnějškem hlavním výtvarným prvkem. Vysunutá svojí hmotou do přednádraží vytváří výrazný architektonický motiv průčelní prosklenou stěnou a přístřeškem – markýzou. Markýza v levé části přechází do zužujícího se přístřešku nad nástupištěm tramvajové zastávky. Na opačné straně je jako kompoziční odezva vytvořena dvojice vlajkových stožárů opticky s budovou spojených pomocí přesahujícího pásu přístřešku.

Dimenzování budovy: Nádraží bylo projektováno v blízkosti tehdejších Vítkovických železáren Klementa Gottwalda, hovořilo se o zaměstnanecké frekvenci až 3 500 cestujících za hodinu.

Výzdoba interiéru nádraží: Zábradlí galerie bylo osazeno pásem reliéfů s abstraktními motivy vypalovaných do tabulí z drátoskla. Autory díla jsou výtvarníci a skláři Benjamin Hejlek (1924-1993) a František Burant (1924-2001). Dekorativní skleněné výplně mezi dveřmi hlavního vchodu. Dominantou haly jsou hodiny umístěné na skleněném sloupu na vrcholu schodišťového bloku. Na vrcholu bloku je dodnes dochována žardiniéra pro pěstování rostlin s uprostřed včleněnou nádrží na fontánu.